

UOHSX00EKZP

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0050/2021/VZ

Brno 17.03.2021

Číslo jednací: ÚOHS-09637/2021/500/Alv

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v řízení o přestupku zahájeném dne 10. 2. 2021 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný – Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, IČO 00066001, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 19. 2. 2021 JUDr. Danielem Volopichem, ev. č. ČAK 07162, Advokátní kancelář Volopich, Tomšíček & spol., s.r.o., se sídlem Vlastina 602/23, 323 00 Plzeň,

ve věci možného spáchání přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, obviněným – Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, IČO 00066001, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5 – v souvislosti se správním řízením vedeným Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže pod sp. zn. S0391/2020/VZ ve věci veřejné zakázky „III/10245 Chraštičky - Kozárovice“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 7. 7. 2020, která byla téhož dne uveřejněna na profilu zadavatele pod systémovým číslem P20V00001011,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, IČO 00066001, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5 – **se dopustil přestupku** podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 citovaného zákona, když Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0391/2020/VZ** ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „III/10245 Chraštičky - Kozárovice“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 7. 7. 2020, která byla téhož dne uveřejněna na profilu zadavatele pod systémovým číslem P20V00001011, **nedoručil ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu** navrhovatele – ROBSTAV k.s., IČO 27430774, se sídlem Mezi vodami 205/29, 143 00 Praha 4 – doručeného Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 2. 10. 2020, tedy nejpozději do dne 12. 10. 2020, **své vyjádření k uvedenému návrhu**, ale učinil tak až dne 14. 10. 2020.

II.

Obviněný – Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, IČO 00066001, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5 – **se dopustil přestupku** podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 citovaného zákona, když Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0391/2020/VZ** ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „III/10245 Chraštičky - Kozárovice“ ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 7. 7. 2020, která byla téhož dne uveřejněna na profilu zadavatele pod systémovým číslem P20V00001011, **nezaslal ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu** navrhovatele – ROBSTAV k.s., IČO 27430774, se sídlem Mezi vodami 205/29, 143 00 Praha 4 – doručeného Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 2. 10. 2020, tedy nejpozději do dne 12. 10. 2020, **kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na uvedenou veřejnou zakázku**, ale učinil tak až dne 14. 10. 2020.

III.

Za spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí **se obviněnému** – Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, IČO 00066001, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5 – podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 10 000 Kč (deset tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

IV.

Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v návaznosti na § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, **se obviněnému** – Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, IČO 00066001, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5 – **ukládá**

uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč (jeden tisíc korun českých).

Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Obviněný – Krajská správa a údržba silnic Středočeského kraje, příspěvková organizace, IČO 00066001, se sídlem Zborovská 81/11, 150 00 Praha 5 (dále jen „obviněný“ nebo „zadavatel“) – zahájil podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), dne 7. 7. 2020 uveřejněním „Výzvy k podání nabídek a zadávací dokumentace“ na profilu zadavatele zjednodušené podlimitní řízení ve smyslu § 53 a násl. ustanovení zákona za účelem zadání veřejné zakázky „III/10245 Chraštíčky - Kozárovice“ (dále jen „veřejná zakázka“).

II. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“), který je podle § 248 odst. 1 zákona příslušný k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, jakož i k projednání přestupků podle tohoto zákona, včetně ukládání pokuty za jejich spáchání, obdržel dne 2. 10. 2020 návrh navrhovatele – ROBSTAV k.s., IČO 27430774, se sídlem Mezi vodami 205/29, 143 00 Praha 4 (dále jen „navrhovatel“) – na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky.
3. Dne 2. 10. 2020, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele, bylo podle § 249 zákona ve spojení s ustanovením § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Správní řízení bylo Úřadem zaevidováno pod sp. zn. S0391/2020/VZ (dále jen „správní řízení“).
4. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům dopisem č. j. ÚOHS-S0391/2020/VZ-31329/2020/533/SWa ze dne 7. 10. 2020, který byl obviněnému dodán do datové schránky téhož dne. V oznámení o zahájení správního řízení Úřad upozornil obviněného, že je dle § 252 odst. 1 zákona povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho obdržení a společně s tímto vyjádřením zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení. V oznámení o zahájení správního řízení Úřad dále mj. obviněného upozornil, že jeho vyjádření k obdrženému návrhu a další podání i zadávací dokumentaci vyjma její netextové části je podle § 252 odst. 3 zákona povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem, a části dokumentace o zadávacím řízení neuvedené v § 252 odst. 3 zákona a netextovou část zadávací dokumentace je podle ustanovení § 252 odst. 4 zákona povinen odeslat Úřadu v listinné podobě, prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.

5. Z dokladu o doručení stejnopisu návrhu navrhovatele předloženého obviněným vyplývá, že stejnopis návrhu byl do datové schránky obviněného dodán dne 2. 10. 2020. Tímto dnem tedy došlo k aktivaci povinnosti obviněného doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu a zaslat dokumentaci o zadávacím řízení.
6. Vyjádření k návrhu doručil obviněný Úřadu dne 14. 10. 2020 jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem. Dne 14. 10. 2020 Úřad od zadavatele obdržel prostřednictvím datové schránky a jako datové zprávy podepsané uznávaným elektronickým podpisem dokumentaci o zadávacím řízení.

III. PRŮBĚH ŘÍZENÍ O PŘESTUPKU

7. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná a považoval za prokázané, že se obviněný dopustil přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, zahájil postupem podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), a podle § 150 odst. 1 správního řádu, řízení o přestupku z moci úřední, a to vydáním příkazu č. j. ÚOHS-04829/2021/500/Alv ze dne 8. 2. 2021 (dále jen „příkaz“).
8. Příkaz, kterým Úřad rozhodl o tom, že se obviněný dopustil přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnosti stanovené v § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0391/2020/VZ ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu nedoručil své vyjádření k návrhu (výrok I. příkazu) a nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku (výrok II. příkazu), a současně byla obviněnému za spáchání těchto přestupků uložena pokuta ve výši 15 000 Kč (výrok III. příkazu), byl obviněnému doručen dne 10. 2. 2021. Tímto dnem bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 správního řádu a § 90 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s § 150 odst. 1 správního řádu zahájeno řízení o přestupku z moci úřední.
9. Účastníkem řízení o přestupku je podle § 256 zákona obviněný.
10. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 16. 2. 2021 odpor ze dne 15. 2. 2021 (dále jen „odpor“). Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.

Odpor obviněného ze dne 15. 2. 2021

11. Obviněný se ztotožňuje s popisem skutků uvedeným v příkazu, tj. že ve lhůtě 10 dní ode dne doručení stejnopisu návrhu nedoručil Úřadu vyjádření k návrhu a nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení. Nesouhlasí však s tím, že lze tyto skutky označit za přestupky dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, neboť je přesvědčen o tom, že v šetřeném případě nebyla naplněna materiální stránka přestupků, která vyžaduje, aby byl protiprávní čin společensky škodlivý. K významu pojmu společenská škodlivost obviněný cituje z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“).
12. Co se týče ustanovení § 270 odst. 1 zákona, podle něhož se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle zákona, je společensky škodlivý, obviněný uvádí, že se jedná o vyvratitelnou právní domněnku, tzn. že zadavatel může prokázat, že jeho skutek není společensky škodlivý. V tomto smyslu obviněný cituje z důvodové zprávy k zákonu č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona

o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích (dále jen „změnový zákon“), kterým bylo do zákona ustanovení § 270 odst. 1 přijato a rovněž z komentářové literatury, kde je k předmětnému ustanovení zákona mj. uvedeno, že pokud se k okolnostem jednání, jež naplní formální znaky skutkové podstaty přestupku, přidruží významné okolnosti, které vylučují, aby takovým jednáním byl porušen nebo ohrožen právem chráněný zájem společnosti, nedojde k naplnění materiálního znaku přestupku a takové jednání potom nemůže být označeno za přestupek.

13. Obviněný je tedy přesvědčen, že v šetřeném případě není společenská škodlivost jeho skutků dána, a tudíž se nejedná o přestupky. Současně obviněný konstatuje, že jeho jednáním nebyl porušen, ani ohrožen, právem chráněný zájem na co nejrychlejším projednání věci a vydání rozhodnutí v zákonných lhůtách, neboť dvoudenní prodlení s doručením vyjádření a zasláním dokumentace o zadávacím řízení nemohlo nijak narušit probíhající správní řízení, neboť Úřadu zbývalo ještě 18 dní do dne, do něhož byl povinen o věci rozhodnout, a o dva dny dřívější rozhodnutí nemohlo mít na věc žádný relevantní vliv. Obviněný přitom upozorňuje, že ačkoli se Úřad posouzením této otázky v příkaze zabýval, pominul konkrétní okolnosti případu.
14. Obviněný upozorňuje, že ke splnění povinností dle § 252 odst. 1 zákona nebyl Úřadem opětovně vyzván, přičemž tuto skutečnost, kterou Úřad zohlednil pouze jako polehčující okolnost v rámci odůvodnění výše ukládané pokuty, obviněný považuje naopak za relevantní pro prokázání, že se o přestupky vůbec nejedná.
15. Dále obviněný poukazuje na skutečnost, že k dodání stejnopisu návrhu do datové schránky obviněného došlo v pátek večer a obviněný se tedy s návrhem seznámil až po uplynutí 2 dní. V důsledku toho měl obviněný pouze 8 dní na administrativně náročnou přípravu dokumentace o zadávacím řízení a na vyjádření se k obdrženému návrhu. Obviněný doplnil, že mu bylo v tentýž čas doručeno ze strany téhož navrhovatele celkem 5 návrhů na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele, a musel tedy v témž čase zpracovat vyjádření a připravit dokumentaci o zadávacím řízení k 5 návrhům, které byly značně obsáhlé. Obviněný navíc upozorňuje, že v den, kdy se dozvěděl o těchto návrzích, tj. dne 5. 10. 2020, došlo k vyhlášení nouzového stavu na území České republiky, přičemž z důvodu souvisejících omezení nemohl objektivně povinnosti ve lhůtě dané § 252 odst. 1 zákona splnit.
16. Obviněný vyjádřil rovněž nesouhlas s výší příkazem uložené pokuty. Domnívá se, že i kdyby se o přestupky jednalo, odůvodňují výše uvedené skutečnosti uložení pokuty v pouze symbolické výši maximálně stovek korun, neboť Úřad musí dospět k závěru, že povaha a závažnost přestupků je zanedbatelná. Obviněný přitom uvádí, že i ostatní správní orgány v době nouzového stavu promíjí nejen úhradu správních poplatků, ale i sankční úhrady za případná prodlení. Obviněný proto žádá Úřad, aby postupoval obdobným způsobem a obviněného v tomto případě nesankcionoval.

Další průběh řízení o přestupku

17. Usnesením č. j. ÚOHS-06325/2021/533/HČi ze dne 18. 2. 2021 určil Úřad obviněnému lhůtu, ve které byl podle § 36 odst. 1 správního řádu oprávněn navrhopat důkazy a činit jiné návrhy a podle § 36 odst. 2 správního řádu oprávněn vyjádřit v řízení své stanovisko.

18. Usnesením č. j. ÚOHS-08306/2021/533/BŠp ze dne 5. 3. 2021 stanovil Úřad obviněnému podle § 261 odst. 3 zákona lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

19. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména průběhu správního řízení vedeného pod sp. zn. S0391/2020/VZ, skutečností uvedených v podaném odporu a na základě vlastního zjištění konstatuje, že se obviněný dopustil přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnosti stanovené v § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu nedoručil vyjádření k návrhu a taktéž nezaslal dokumentaci o zadávacím řízení k veřejné zakázce ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

20. Podle § 211 odst. 6 zákona je, v rámci komunikace mezi zadavatelem a dodavatelem, při komunikaci uskutečňované prostřednictvím datové schránky dokument doručen dodáním do datové schránky adresáta.
21. Podle § 216 odst. 1 zákona je zadavatel povinen uchovávat dokumentaci o zadávacím řízení, kterou tvoří všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů, a to po dobu 10 let ode dne ukončení zadávacího řízení nebo od změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, nestanoví-li jiný právní předpis lhůtu delší.
22. Podle § 216 odst. 2 zákona je zadavatel povinen pořizovat dokumentaci o zadávacím řízení takovým způsobem, aby byl schopen v případě potřeby doložit dokumentaci k aktuální fázi zadávacího řízení.
23. Podle § 252 odst. 1 zákona je zadavatel povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení. Společně s tímto vyjádřením zašle Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.
24. Podle § 252 odst. 2 zákona lhůta pro vydání rozhodnutí Úřadu počíná běžet od okamžiku doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh, popřípadě kopie smlouvy na veřejnou zakázku. Lhůta pro vydání rozhodnutí však nezačne běžet dříve, než dojde k doplnění obecných náležitostí návrhu, označení zadavatele v návrhu a uvedení v návrhu, čeho se navrhovatel domáhá.
25. Podle § 263 odst. 4 zákona nedoručí-li zadavatel v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele před uzavřením smlouvy Úřadu podle § 252 odst. 1 zákona nebo § 254 odst. 5 zákona dokumentaci o zadávacím řízení ve stanovených lhůtách, a to ani v dodatečné pětidenní lhůtě stanovené Úřadem, Úřad uloží nápravné opatření spočívající ve zrušení zadávacího řízení nebo přezkoumávaného úkonu vymezeného v oznámení o zahájení řízení.
26. Podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1, 3 nebo 4 zákona, § 254 odst. 5 nebo 6 zákona nebo § 258 odst. 1 zákona.

27. Podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona lze za přestupek podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona uložit pokutu do 1 000 000 Kč.
28. Podle § 270 odst. 1 zákona se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý.

K výrokům I. a II. tohoto rozhodnutí

29. Úřad nejprve obecně uvádí, že zákonodárce uložil zadavateli za situace, kdy je k Úřadu podán návrh (a v téže věci zadavateli stejnopis návrhu) na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky, prostřednictvím ustanovení § 252 odst. 1 zákona dvě povinnosti. Prvně je zadavatel povinen doručit Úřadu ve lhůtě 10 dnů od obdržení návrhu své vyjádření k tomuto návrhu, za druhé je rovněž povinen společně s předmětným vyjádřením Úřadu zaslat i dokumentaci o zadávacím řízení. Nedoručení vyjádření zadavatele k návrhu přitom Úřadu značně ztěžuje výkon dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem, neboť v řízení chybí být i jen základní stanovisko zadavatele ke skutečnostem uvedeným v návrhu. Úřad v návaznosti na to dále uvádí, že pokud se zadavatel k návrhu nevyjádří, ztěžuje tím nejen pozici Úřadu při přezkumu, ale způsobuje i průtahy ve správním řízení, neboť absence stanoviska zadavatele ke skutečnostem uvedeným v návrhu komplikuje Úřadu jako správnímu orgánu průběh zjištění skutkového stavu. Přitom je kladen důraz na co nejrychlejší projednání a vydání rozhodnutí ve věci, což je ostatně zřejmé i z konstrukce zákona a v něm stanovených lhůt. Poskytnutí vyjádření zadavatele k obdržení návrhu je tedy nezbytným předpokladem pro řádný průběh správního řízení a vydání rozhodnutí Úřadem v zákonných lhůtách. Z téhož důvodu je tak povinnost k jeho doručení Úřadu zadavateli stanovena přímo zákonem, přičemž její nesplnění obviněným je kvalifikováno bez dalšího jako přestupek podle ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
30. Co se týče druhé povinnosti vyplývající zadavateli z § 252 odst. 1 zákona, tj. povinnosti zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení, Úřad uvádí následující.
31. Obsah pojmu dokumentace o zadávacím řízení je vymezen v § 216 odst. 1 zákona a tvoří ji všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje zákon. Podle ustanovení § 216 odst. 2 zákona je pak zadavatel povinen pořizovat dokumentaci o zadávacím řízení takovým způsobem, aby byl schopen v případě potřeby doložit dokumentaci k aktuální fázi zadávacího řízení. Úřad zdůrazňuje, že dokumentace o zadávacím řízení tak, jak ji definuje § 216 zákona, je nezbytná pro řádný a objektivní přezkum postupu zadavatele.
32. Úřad nejprve obecně uvádí, že jako kontrolnímu orgánu, který je podle § 248 zákona příslušný k doзору mj. nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, mu nezaslání dokumentace o zadávacím řízení ve lhůtě stanovené zákonem podstatně ztěžuje, či zcela znemožňuje, provedení zákonem uloženého dozoru, neboť Úřad je v rámci správního řízení povinen dokumentaci o zadávacím řízení přezkoumat, aby mohl o návrhu rozhodnout bez zbytečného odkladu. Úřad přitom upozorňuje, že ve veřejném sektoru je kladen enormní důraz na co nejrychlejší projednání a vydání rozhodnutí ve věci, což je ostatně zřejmé i z konstrukce zákona a v něm stanovených lhůt, a to mj. tzv. blokační lhůty, v níž zadavatel ve smyslu § 246

odst. 1 písm. d) zákona nesmí po dobu 60 dnů ode dne zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele u Úřadu uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku. Je přitom v zájmu jak zadavatele, tak i ostatních účastníků správního řízení, aby bylo rozhodnutí ve věci vydáno bez zbytečných průtahů.

33. Úřad zdůrazňuje, že pouze na základě dokumentace o zadávacím řízení lze ze strany Úřadu objektivně ověřit, zda zadavatel při zadávání veřejné zakázky dodržel pravidla stanovená zákonem. Poskytnutí zákonem stanovených dokumentů zadavatelem je tak nezbytným předpokladem pro řádný průběh správního řízení a jeho ukončení v zákonných lhůtách. Úřad uvádí, že i v případě správního řízení vedeného Úřadem pod sp. zn. S0391/2020/VZ byl obsah dokumentace o zadávacím řízení stěžejní skutečností pro posouzení podaného návrhu, kdy Úřad při svém posouzení vycházel zejména z obsahu zadávací dokumentace, námitek navrhovatele, rozhodnutí zadavatele o námitkách a doručenek těchto dokumentů.
34. Úřad dále doplňuje, že právě vzhledem k zásadnímu významu dokumentace o zadávacím řízení pro přijetí závěru ze strany Úřadu a pro následné rozhodnutí o návrhu je povinnost zadavatele k zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu stanovena zadavateli přímo zákonem a z téhož důvodu je nesplnění této zcela zásadní povinnosti zadavatelem kvalifikováno bez dalšího jako přestupek [viz § 268 odst. 1 písm. e) zákona].
35. Z oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-31329/2020/533/SWa ze dne 7. 10. 2020 vyplývá, že Úřad poučil obviněného o jeho povinnostech ve smyslu § 252 odst. 1 zákona, tj. o povinnostech doručit Úřadu vyjádření k obdrženému návrhu a zaslat dokumentaci o zadávacím řízení do 10 dnů ode dne doručení návrhu.
36. Z dodejky datové zprávy obsahující informaci o datu dodání stejnopisu návrhu navrhovatele prostřednictvím datové schránky obviněnému vyplývá, že obviněnému byl stejnopis návrhu navrhovatele prostřednictvím datové schránky dodán dne 2. 10. 2020 (ve 20:06 hodin), a téhož dne tedy podle § 211 odst. 6 zákona zároveň i doručen. Dnem následujícím po dni doručení stejnopisu návrhu, tj. dne 3. 10. 2020, obviněnému začala plynout lhůta 10 dnů stanovená v ustanovení § 252 odst. 1 zákona k doručení vyjádření k návrhu a zaslání dokumentace o zadávacím řízení. Zákonná desetidenní lhůta tak uplynula dne 12. 10. 2020 (pondělí) a obviněný měl povinnost doručit své vyjádření a zaslat dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu nejpozději tohoto dne. V této zákonné lhůtě však obviněný Úřadu vyjádření k návrhu nedoručil a dokumentaci o zadávacím řízení nezaslal; obviněný tak učinil až dne 14. 10. 2020, tj. 2 dny po lhůtě stanovené v ustanovení § 252 odst. 1 zákona.
37. Úřad uvádí, že v šetřeném případě není sporu o tom, že obviněný doručil Úřadu vyjádření k návrhu a zaslal dokumentaci o zadávacím řízení až po uplynutí lhůty stanovené v § 252 odst. 1 zákona, tj. že došlo k porušení povinností stanovených obviněnému touto právní normou. Ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) zákona pak bez dalšího definuje takovéto jednání, tj. porušení některé z povinností stanovených v § 252 odst. 1 zákona, jako přestupek. V daném případě se obviněný dopustil dvou přestupků, neboť svým jednáním porušil obě povinnosti stanovené v § 252 odst. 1 zákona.
38. Ve vztahu k obsahu podaného odporu pak Úřad souhlasí s obviněným v tom smyslu, že ustanovení § 270 odst. 1 zákona upravuje vyvratitelnou právní domněnku, dle níž se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle zákona, je společensky škodlivý.

Předmětné ustanovení zákona je třeba vykládat tak, že pokud jednání zadavatele naplňuje formální znaky skutkové podstaty některého z přestupků upravených zákonem, pak již není nutné posuzovat materiální stránku takového jednání, tzn. jeho společenskou škodlivost, jelikož v běžně se vyskytujících případech je materiální znak přestupku naplněn, neboť toto jednání zadavatele porušuje či ohrožuje určitý zájem společnosti, který je stanoven v zákoně a zákonem je i chráněn. Úřad se tedy při rozhodování o přestupku typicky nemusí zabývat tím, zda jednání zadavatele, které jinak naplňuje znaky skutkové podstaty přestupku uvedené v § 268 zákona, je společensky škodlivé či nikoliv, tj. zabývat se výslovně materiální stránkou přestupku – pokud ovšem není tato právní domněnka vyvrácena, tj. dokud nejsou ve správním řízení prokázány takové okolnosti, které zcela vylučují, že se jedná o přestupek. Úřad nicméně ke konstrukci vyvratitelné právní domněnky dodává, že dokud není ve správním řízení prokázán opak, platí automatická presumpce společenské škodlivosti přestupků uvedených v § 268 zákona.

39. Co se týče materiální stránky zjištěných přestupků, resp. dovození společenské škodlivosti výše popsaného jednání obviněného, Úřad uvádí následující. Je zřejmé, že napříč společností existuje významný veřejný zájem na kontrole postupu zadavatelů během procesu zadávání veřejných zakázek, neboť v rámci těchto procesů dochází k přerozdělování nemalých finančních částek z veřejných rozpočtů. Zákonodárce proto vtělil do zákona některé povinnosti pro zadavatele, které mají napomáhat především zajištění efektivní a rychlé dozorové a kontrolní činnosti Úřadu v oblasti zadávání veřejných zakázek, a bez jejichž splnění v zákonem k tomu určených lhůtách by tato činnost Úřadu, na níž je veřejný zájem, byla podstatně ztížena, v některých případech až znemožněna. Mezi tyto povinnosti lze zařadit mj. i povinnosti stanovené v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, dle kterého je zadavatel povinen doručit Úřadu ve lhůtě 10 dnů ode dne obdržení návrhu své vyjádření k tomuto návrhu a společně s ním Úřadu zaslat i dokumentaci o zadávacím řízení. Je tomu tak především proto, jak již Úřad uvedl výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, že dokumentace o zadávacím řízení i vyjádření zadavatele k návrhu představují zcela klíčové dokumenty, z jejichž obsahu Úřad v drtivé většině případů vychází při posuzování skutečností uvedených v návrhu, tj. při zajišťování své dozorové činnosti. Desetidenní lhůta stanovená zadavateli pro splnění těchto povinností přitom představuje zákonodárcem akceptovatelný časový rámec, v němž má být vyjádření zadavatele Úřadu doručeno a dokumentace o zadávacím řízení zaslána, aby Úřad mohl tuto svou dozorovou činnost vykonávat efektivně a v rámci zákonných lhůt, tj. aby rozhodl o skutečnostech uvedených v návrhu co možná nejrychleji tak, aby nedošlo ke zbytečným průtahům ve správním řízení a k souvisejícímu blokování finančních prostředků navrhovatele (kauce) na účtu Úřadu. Je tedy zřejmé, že doručení vyjádření a zaslání dokumentace o zadávacím řízení až po této lhůtě není zákonem akceptováno a je vnímáno jako nežádoucí chování zadavatele, kterého by se měl zadavatel vyvarovat – a to i s ohledem na skutečnost, že jednání zadavatele, kterým dojde ke zmeškání této lhůty, označuje zákon v § 268 odst. 1 písm. e) jako přestupek.
40. V předmětném případě přitom obviněný tyto své povinnosti splnil až po lhůtě stanovené zákonem, čímž došlo ke ztížení přezkumu procesu zadávání veřejné zakázky Úřadem a v důsledku toho ke zbytečným průtahům ve správním řízení, byť v délce pouhých 2 dnů. Ke dni uplynutí lhůty dle § 252 odst. 1 zákona, tj. ke dni 12. 10. 2020, totiž ve správním řízení chybělo základní stanovisko obviněného ke skutečnostem uvedeným v návrhu. Rovněž pak Úřad neměl k tomuto dni ve správním řízení k dispozici ani dokumentaci o zadávacím řízení

a nemohl tedy zjistit skutečný stav věci (jak je jeho povinností v souladu se zásadou materiální pravdy zakotvené v § 3 správního řádu). Vzhledem k těmto skutečnostem byl Úřad vystaven informačnímu deficitu, neboť byl stále seznámen pouze s argumentací navrhovatele, a to v době, když již měl mít k dispozici podklady od zadavatele. Pro posouzení předmětné věci Úřadem byla přitom právě dokumentace o zadávacím řízení zcela klíčová, neboť jak je patrné z rozhodnutí vydaného ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0391/2020/VZ, Úřad vycházel zejména z obsahu zadávací dokumentace, námitek navrhovatele a rozhodnutí zadavatele o námitkách včetně doručenek. Úřad tedy zdůrazňuje, že se nejednalo o situaci, kdy Úřad může bez důvodných pochybností zjistit skutečný stav věci a rozhodnout o návrhu i bez dokumentace o zadávacím řízení.

41. Úřad tedy konstatuje, že popsané jednání obviněného, kterým došlo k porušení povinností stanovených v § 252 odst. 1 zákona, je společensky škodlivé.
42. Co se týče námítka obviněného, že jeho jednání postrádá společenskou škodlivost, neboť rozhodnutí Úřadu ve věci nebylo v důsledku prodlení obviněného s doručením vyjádření k návrhu a zasláním dokumentace o zadávacím řízení vydáno po uplynutí zákonných lhůt, ani nebyl narušen průběh správního řízení, Úřad uvádí následující. Úřad souhlasí s obviněným v tom smyslu, že rozhodnutí ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S0391/2020/VZ bylo vydáno v rámci zákonné lhůty stanovené v § 71 odst. 3 písm. a) správního řádu i blokační lhůty definované v ustanovení § 246 odst. 1 písm. d) zákona (tj. do 60 dnů ode dne zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele). Úřad však upozorňuje, že mu je obecně stanovena povinnost rozhodnout bez zbytečného odkladu, což je potřebné i pro samotný chod činnosti Úřadu a možnou plynulost přezkoumávání jednotlivých případů. Tudíž se nelze ztotožnit s argumentací obviněného, kterou se snaží své pochybení zcela bagatelizovat. Prodlení v délce 2 dnů, po které již měl mít Úřad na základě ustanovení § 252 odst. 1 zákona k dispozici dokumentaci o zadávacím řízení a vyjádření obviněného k návrhu, tj. dokumenty, které byly (jak již bylo řečeno) klíčové pro posouzení šetřené věci, je tak nutno považovat právě za zbytečný odklad, během něhož se již Úřad mohl zabývat všemi skutečnostmi a okolnostmi předmětného případu a činit kroky směřující k vydání rozhodnutí ve věci.
43. K námitce obviněného, že tento měl na zpracování vyjádření a zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu pouze 8 dní, neboť mu byl stejnopis návrhu doručen v pátek dne 2. 10. 2020 večer a obviněný se s ním seznámil až v pondělí dne 5. 10. 2020 ráno, přičemž měl současně v téže zákonné lhůtě zpracovat vyjádření a zaslat dokumentaci o zadávacím řízení ve vztahu k dalším 5 návrhům na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele doručeným Úřadu, a zároveň došlo v důsledku přijatých protiepidemických opatření k omezení činnosti obviněného, Úřad uvádí následující. Od okamžiku dodání do datové schránky zadavatele, tj. v pátek dne 2. 10. 2020 ve 20:06 hodin, kdy došlo k doručení stejnopisu návrhu obviněnému, se stejnopis návrhu nacházel ve sféře dispozice obviněného, tzn. že obviněnému nic nebránilo, aby se s obsahem návrhu seznámil, a aby začal činit kroky směřující ke splnění povinností stanovených v § 252 odst. 1 zákona. Úřad na tomto místě podotýká, že zadavatel by měl ve svém vlastním zájmu aktivně sledovat běh, resp. stav, lhůt v zadávacím řízení, s nimiž je spojena možnost uplatnění procesních práv účastníků zadávacího řízení a současně taktéž i některé povinnosti na straně zadavatele (viz např. povinnosti zadavatele dle § 252 odst. 1 zákona). Vzhledem k tomu, že obviněnému byly v průběhu zadávacího řízení doručeny námítka navrhovatele, musel počítat s tím, že

navrhovatel může kdykoli během zákonné lhůty brojit proti rozhodnutí o námitkách návrhem u Úřadu (tím spíše, když obviněný námitky navrhovatele odmítl), přičemž bylo v jeho zájmu sledovat, zda mu během této lhůty bude navrhovatelem doručen stejnopisu návrhu, neboť právě od tohoto dne se odvíjí běh lhůty ke splnění povinností doručit Úřadu vyjádření k návrhu a zaslat dokumentaci o zadávacím řízení. Úřad taktéž upozorňuje, že zákon lhůtu pro doručení vyjádření k obdrženému návrhu a zaslání dokumentace o zadávacím řízení nestanovuje v pracovních dnech, kdy by v takovém případě byly z běhu lhůty vyňaty víkendy, státní svátky, či jiné dny pracovního klidu, nýbrž v kalendářních dnech. Z konstrukce této lhůty v zákoně přitom vyplývá, že zákonodárce považoval takto stanovenou lhůtu 10 kalendářních dnů za zcela dostačující ke splnění výše uvedených povinností zadavatelem, když ani nestanovil žádnou možnost jejího prodloužení z důvodu případného víkendu či státního svátku nebo zproštění se těchto povinností. Naopak platí, že marným uplynutím této lhůty dochází automaticky k aktivaci § 268 odst. 1 písm. e) zákona, tj. k naplnění znaků přestupku, resp. přestupků. Skutečnost, že se obviněný v šetřeném případě s návrhem seznámil až dne 5. 10. 2020, tj. po uplynutí víkendu, který následoval po dni obdržení stejnopisu návrhu, tak nemůže být považována za okolnost, na základě níž by bylo možno konstatovat, že nebyla naplněna materiální stránka přestupku.

44. Úřad přitom nezpochybňuje, že činnost obviněného mohla být v období, v němž mu plynula lhůta pro doručení vyjádření k návrhu a zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu, ztížena v důsledku protiepidemických opatření přijatých v souvislosti s vyhlášením nouzového stavu na území České republiky, ani skutečnost, že obviněný byl současně vytížen zpracováváním vyjádření k dalším 5 návrhům a zasíláním související dokumentace o zadávacích řízeních. Úřad tyto okolnosti uvedené obviněným v řízení o přestupku posoudil a zohlednil je jako polehčující okolnosti v rámci výše ukládané sankce (viz níže v odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad je nicméně přesvědčen, že ani na základě těchto okolností nelze konstatovat, že by výše popsané nezákonné jednání obviněného zcela postrádalo společenskou škodlivost, a tudíž by jej nebylo možno kvalifikovat jako přestupek, resp. přestupky – míra škodlivosti tohoto jednání byla pouze částečně snížena. Jak již Úřad uvedl výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, popsané jednání obviněného je společensky škodlivé, neboť v jeho důsledku došlo ke zdržení ve správním řízení a byla tak narušena efektivita a omezena rychlost rozhodování Úřadu o věci, a tím pádem tedy ztížena dozorová činnost Úřadu. Úřad je přitom povinen rozhodnout o věci bez zbytečného odkladu, kdy současně nelze odhlédnout od skutečnosti, že v tomto smyslu jsou na Úřad ze strany veřejnosti kladeny poměrně vysoké nároky.
45. K tvrzení obviněného, že se v daném případě nejedná o přestupky, jelikož po zmeškání lhůty stanovené v § 252 odst. 1 zákona nebyl obviněný ze strany Úřadu ke splnění povinností vyplývajících z uvedeného ustanovení zákona vyzván, Úřad uvádí následující.
46. Již z definice přestupku dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona a textace povinností stanovených v § 252 odst. 1 zákona je zřejmé, že ke spáchání přestupku dochází zcela nezávisle na skutečnosti, zda Úřad odešle zadavateli po zmeškání lhůty stanovené v § 252 odst. 1 zákona výzvu ke splnění těchto zákonných povinností v dodatečné lhůtě. Ustanovení § 268 odst. 1 písm. e) zákona totiž hovoří o spáchání přestupku v důsledku nesplnění některé z povinností podle § 252 odst. 1 zákona, tedy v případě nesplnění povinnosti doručit své vyjádření a zaslat dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu ve lhůtě do 10 dnů od doručení návrhu (příp.

v důsledku nesplnění obou těchto povinností). Ustanovení § 252 odst. 1 zákona přitom nepracuje s nesplněním předmětných povinností v dodatečné lhůtě. Případné neodeslání výzvy zadavateli (např. ve smyslu § 263 odst. 4 zákona) tedy nemá žádný vliv na posouzení, zda se zadavatel dopustil přestupku dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona či nikoli, tzn. není předpokladem ani podmínkou pro aktivaci § 268 odst. 1 písm. e) zákona. Pro úplnost Úřad dodává, že výzva Úřadu ve smyslu ustanovení § 263 odst. 4 zákona je podmínkou pouze pro možnost zrušení zadávacího řízení či přezkoumávaného úkonu ze strany Úřadu, předvídanou v citovaném ustanovení zákona.

47. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že v předmětném případě neshledal ve správním řízení existenci takových skutečností, které by vylučovaly, že se v daném případě jedná o přestupky.
48. Úřad tedy uzavírá, že se obviněný dopustil jednak
- přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0391/2020/VZ nedoručil ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele doručeného Úřadu dne 2. 10. 2020, tj. nejpozději do dne 12. 10. 2020, své vyjádření k uvedenému návrhu, ale učinil tak až dne 14. 10. 2020, a rovněž
 - přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci správního řízení vedeného pod sp. zn. S0391/2020/VZ nezaslal ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu navrhovatele doručeného Úřadu dne 2. 10. 2020, tj. nejpozději do dne 12. 10. 2020, dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, ale učinil tak až dne 14. 10. 2020.

Z tohoto důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí.

K výroku III. tohoto rozhodnutí – uložení pokuty

49. Úřad posoudil postup obviněného a vzhledem ke zjištěným skutečnostem přistoupil k uložení pokuty, neboť obviněný svým postupem naplnil skutkovou podstatu přestupků podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
50. Podle § 270 odst. 5 zákona činí promlčecí doba 5 let, přičemž podle § 270 odst. 6 písm. a) zákona se promlčecí doba přerušuje, a to oznámením o zahájení řízení přestupku.
51. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.
52. V návaznosti na výše uvedené Úřad před uložení pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 270 odst. 5 zákona. Ke spáchání přestupků uvedených ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí došlo dne 13. 10. 2020, tedy dne následujícího po dni, kdy obviněnému uplynula zákonná lhůta pro doručení vyjádření k návrhu navrhovatele a zaslání dokumentace o zadávacím řízení stanovená v § 252 odst. 1 zákona. Řízení o přestupcích bylo zahájeno doručením příkazu dne 10. 2. 2020 obviněnému. K uplynutí lhůty vymezené zákonem pro zahájení řízení tedy nedošlo a odpovědnost obviněného za přestupky uplynutím promlčecí doby nezanikla.

53. Podle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.
54. Podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona platí, že za přestupek podle § 268 odst. 1 zákona, nepoužije-li se postup podle § 268 odst. 3 zákona, lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
55. Úřad k tomuto uvádí, že za přestupky uvedené ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí lze obviněnému uložit správní trest pokuty ve stejné výši, a je tedy nutné uložit dle § 41 odst. 1 zákona o přestupcích pokutu podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější. Úřad uložil pokutu za přestupek uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnutí, který posoudil jako nejzávažnější, a to s ohledem na skutečnost, že dokumentace o zadávacím řízení je zcela zásadní a jedinečný podklad pro přezkoumání postupu zadavatele v rámci správního řízení.
56. Podle § 37 písm. a) a c) zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku a k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.
57. Podle § 38 zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku a okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti citovaného ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
58. Pokud jde o význam neurčitého právního pojmu „závažnost přestupku“, Úřad uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnost) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen, jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také, jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).
59. V rámci posouzení povahy a závažnosti přestupku Úřad konstatuje, že jednáním obviněného nedošlo k zákonem předvídanému postupu podle § 252 odst. 1 zákona, když obviněný nedodržel zákonnou lhůtu pro zaslání dokumentace o zadávacím řízení Úřadu stanovenou citovaným ustanovením zákona (zákonem chráněný zájem). Dokumentace o zadávacím řízení přitom představuje podkladový základ přezkumné činnosti Úřadu, bez něhož Úřad nemůže posoudit soulad postupu zadavatele se zákonem. Z tohoto důvodu zákonodárce stanovil zadavateli povinnost poskytnout Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení v přesně vymezené lhůtě, neboť bez splnění této povinnosti není možné naplnit požadavek kladený na efektivní a rychlou dozorovou činnost Úřadu v oblasti veřejných zakázek. Pokud tedy zadavatel tuto povinnost nedodrží, následkem je skutečnost, že Úřad má ztíženou možnost věc řádně posoudit a rozhodnout o návrhu v zákonných lhůtách tak, aby šetřenou věc co nejrychleji projednal a vydal rozhodnutí ve věci. Z tohoto hlediska nejde svým obecným charakterem o přestupek bagatelního charakteru, neboť nesplnění povinnosti zadavatelem dané v ustanovení § 252 odst. 1 zákona je bez dalšího kvalifikováno jako přestupek, přičemž

podle § 270 odst. 1 zákona se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý. Úřad přitom výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí posoudil i skutečnosti, které měly dle obviněného svědčit o tom, že jeho jednání nebylo společensky škodlivé, přičemž dospěl k závěru, že v předmětném případě se nejednalo o skutečnosti, na základě nichž by bylo možno konstatovat, že jednání obviněného nelze označit za přestupek.

60. Následkem nesplnění povinnosti podle § 252 odst. 1 zákona je tedy obecně omezení, resp. zkomplikování činnosti Úřadu, jehož povinností je vyřizovat věci bez zbytečných průtahů, a to nejen v řízení sp. zn. S0391/2020/VZ. Konkrétně v šetřeném případě tedy Úřad v důsledku nesplnění povinnosti obviněného neměl v zákonné lhůtě k dispozici dokumentaci o zadávacím řízení, čímž byla narušena rychlost a efektivita přezkumu postupu obviněného ze strany Úřadu v řízení sp. zn. S0391/2020/VZ, a to přestože tento přezkum má i s ohledem na konstrukci „blokační doby“ podle § 246 odst. 1 písm. d) zákona, jejíž běh započíná dnem doručení návrhu Úřadu, započít co nejrychleji. Úřad přitom akcentuje, že pro posouzení v návrhu namítaných skutečností byla právě dokumentace o zadávacím řízení zcela zásadní a Úřad bez ní nemohl kvalifikovaně rozhodnout tak, aby byly dodrženy zásady správního přezkumu, především zásada materiální pravdy (která svůj odraz nachází v § 3 správního řádu), když Úřad ve svých závěrech popsanych v rozhodnutí vydaném ve věci S0391/2020/VZ vycházel zejména ze zadávací dokumentace, námitek navrhovatele, rozhodnutí obviněného o námitkách a doručenek těchto dokumentů.
61. Co se týče okolností, za kterých byl přestupek uvedený ve výroku II. tohoto rozhodnutí spáchán, přihlédl Úřad jako k výrazně polehčující okolnosti ke skutečnosti, že obviněný dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu zaslal, byť se zpožděním, a to ještě před tím, než Úřad obviněnému stanovil dodatečnou pětidenní lhůtu pro doručení dokumentace podle § 263 odst. 4 zákona. Obviněný tedy nerezignoval na povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona zcela, v důsledku čehož bylo řádné posouzení postupu zadavatele sice ztíženo, nikoli však zcela znemožněno (k čemuž by došlo v situaci, kdy by obviněný Úřadu dokumentaci nezaslal vůbec), neboť došlo pouze k částečnému omezení přezkumu zadávacího řízení v zákonem stanovených lhůtách. Úřad taktéž přihlédl k tomu, že délka prodloužení se zasláním dokumentace o zadávacím řízení činila pouhé 2 dny, v důsledku čehož byl negativní dopad daného pochybení obviněného do značné míry limitován.
62. V pozitivním smyslu tedy Úřad zohlednil, že dokumentaci o zadávacím řízení zadavatel zaslal bez předchozí ingerence Úřadu, aniž by jej k tomu Úřad musel vyzývat, a to pouze s minimálním (dvoudenním) zpožděním, k čemuž mohlo dojít v důsledku chybného výpočtu předmětné lhůty obviněným – pokud obviněný vycházel z data doručení návrhu dne 5. 10. 2020 (tj. dne, kdy se přihlásil do systému datových schránek), a nikoli z data dodání do datové schránky (2. 10. 2020); zde však Úřad s odkazem na ustanovení § 211 odst. 6 zákona opakuje, že stejnopis návrhu navrhovatele byl obviněnému doručen dodáním do datové schránky obviněného.
63. Dále Úřad jako polehčující okolnost, kterou je třeba zohlednit při posuzování závažnosti spáchaného přestupku, vyhodnotil skutečnost, že obviněný v den doručení návrhu, kterým bylo zahájeno správní řízení vedené pod sp. zn. S0391/2020/VZ, tj. dne 2. 10. 2020, obdržel Úřad od téhož navrhovatele rovněž dalších 5 návrhů na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – obviněného (konkrétně se jednalo o návrhy zaevidované Úřadem pod sp. zn.

S0395/2020/VZ, S0396/2020/VZ, S0397/2020/VZ, S0398/2020/VZ a S0399/2020/VZ), kdy obviněnému tedy i v souvislosti s těmito návrhy plynula totožná povinnost ve smyslu § 252 odst. 1 zákona, tj. do 10 dnů doručit Úřadu vyjádření k návrhu a zaslat dokumentaci o zadávacím řízení. Úřad taktéž nepřehlédl, že rovněž několik dní před obdržení návrhu (konkrétně dne 30. 9. 2020) doručil navrhovatel Úřadu 2 návrhy na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – obviněného (konkrétně se jednalo o návrhy zaevidované Úřadem pod sp. zn. 0385/2020/VZ a S0386/2020/VZ). Obviněnému tedy plynuly lhůty ve smyslu § 252 odst. 1 zákona téměř souběžně celkem ve vztahu k 8 návrhům jen od jednoho navrhovatele. Je tedy zřejmé, že v takové situaci byl obviněný poměrně výrazně vytížen jen touto agendou, přičemž nelze odhlédnout od toho, že obviněný musel současně vykonávat taktéž vlastní činnost, za jejímž účelem byl zřízen. V této souvislosti Úřad přihlédl taktéž ke skutečnosti, že dne 5. 10. 2020, tj. v průběhu plynutí lhůty, v níž měl obviněný Úřadu doručit vyjádření k více návrhům a zaslat dokumentaci o zadávacím řízení, došlo na území České republiky k vyhlášení nouzového stavu, přičemž v souvislosti s přijatými protiepidemickými opatřeními mohlo alespoň přechodně dojít k určitému omezení či minimálně ztížení běžné činnosti obviněného (např. v souvislosti s přechodem zaměstnanců na tzv. „home office“).

64. Jakožto přitěžující okolnost pak Úřad zohlednil skutečnost, že se obviněný dopustil přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí, kde obviněný za téměř totožných skutkových okolností, spočívajících v nedodržení zákonné lhůty pro doručení vyjádření zadavatele Úřadu, svým postupem naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, který ze své povahy rovněž podstatně ztěžuje posouzení v návrhu namítaných skutečností.
65. Další přitěžující ani polehčující okolnosti Úřad v šetřeném případě neshledal. Úřad tedy konstatuje, že skutkové okolnosti uvedené v odstavcích 61 – 64 odůvodnění tohoto rozhodnutí svědčí dle Úřadu o tom, že se jedná o přestupek méně závažného charakteru, což vede k uložení pokuty při dolní hranici její zákonné sazby.
66. Úřad se dále zabýval otázkou, zda přestupek, za který je obviněnému ukládána sankce, není v souběhu s dalšími přestupky obviněného, tj. zda se obviněný nedopustil právě projednávaného přestupku dříve, než bylo vydáno rozhodnutí, jímž mu byla uložena pokuta za spáchání jiného přestupku, přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.
67. Dále Úřad při určení výše pokuty přihlédl k majetkovým poměrům obviněného, neboť v určitém případě se pokuta, byť uložená v minimální výši, může jevit jako krajně „nespravedlivá“. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Ze schváleného rozpočtu Středočeského kraje (zřizovatele zadavatele) na rok 2021 (dostupného na internetové adrese <https://kr-stredocesky.cz>) vyplývá, že příspěvek zřizovatele obviněnému činí pro rok 2021 celkem 1 457 702 000 Kč. Na základě výše uvedeného Úřad konstatuje, že vyměřenou výši pokuty nelze vzhledem k výši finančních prostředků, jimiž obviněný v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační, ani za nepřiměřeně zasahující ekonomickou podstatu obviněného (a v tomto smyslu nespravedlivou), neboť představuje naprosto marginální částku ve srovnání s prostředky, se kterými obviněný hospodaří.
68. Při posuzování výše uložené pokuty Úřad vycházel rovněž z premisy, že pokuta uložená obviněnému má splňovat dvě základní funkce právní odpovědnosti, které nelze oddělit, a to

funkci represivní, tj. postih za porušení povinností stanovených zákonem, a funkci preventivní, která směřuje k předcházení porušování zákona, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Úřad přitom s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti daného případu, především vzhledem k množství polehčujících okolností, které Úřad zohlednil ve prospěch obviněného, upřednostnil význam funkce preventivní před funkcí represivní, tj. aby za uvedené situace pokuta primárně vyjadřovala to, že zadavatel musí dostát zákonem stanoveným povinností, takže jde primárně o sankci, která má vést obviněného k zamyšlení, aby se v budoucnu nerespektování předmětné zákonné normy vyvaroval, přičemž za jiných okolností by to mohlo mít zásadnější dopady do činnosti při přezkumu veřejné zakázky.

69. Současně ovšem Úřad v řízení o přestupku neshledal důvody pro úplné upuštění od uložení správního trestu ve smyslu § 43 zákona o přestupcích, které navrhoval obviněný, jelikož z rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 3 Ads 53/2011-68 ze dne 1. 2. 2012 vyplývá, že správní orgán ve správním řízení o uložení pokuty může upustit od jejího uložení pouze v případech, kdy zákon, podle kterého probíhá správní řízení o uložení pokuty, tento postup umožňuje. Nelze se tak odkazovat na praxi jiných správních orgánů, které se mohou s ohledem na své zákonné kompetence řídit částečně i jinými pravidly stanovenými ve speciálních právních předpisech, které na činnost Úřadu nedopadají a postupovat tak při ukládání sankce odlišně. Vzhledem k tomu, že zákon možnost upuštění od uložení pokuty za spáchání přestupků dle § 268 zákona neumožňuje, nelze v tomto řízení ze strany Úřadu od stanovení povinnosti uhradit pokutu za spáchané přestupky zcela upustit.
70. Po zvážení všech okolností případu tedy Úřad stanovil výměru pokuty ve výši uvedené ve výroku III. tohoto rozhodnutí, neboť tuto výši pokuty považuje Úřad za dostačující k naplnění obou základních funkcí právní odpovědnosti.
71. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

K výroku IV. tohoto rozhodnutí – náklady řízení

72. Podle § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Podle citovaného ustanovení správního řádu výši paušální částky nákladů řízení stanoví prováděcí právní předpis. Tímto předpisem je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výtěžku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška“), která v § 6 odst. 1 stanoví, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.
73. Jelikož v daném případě Úřad zahájil správní řízení z moci úřední, neboť dospěl k závěru, že se obviněný dopustil přestupků, je zřejmé, že řízení bylo vyvoláno porušením právní povinnosti obviněného a Úřad je tedy povinen obviněnému uložit náhradu nákladů řízení ve výši stanovené vyhláškou. Z toho důvodu Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí.

74. Náklady řízení jsou splatné do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 19-24825621/0710, variabilní symbol 2021000050.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

JUDr. Daniel Volopich, advokát, Advokátní kancelář Volopich, Tomšíček & spol., s.r.o., Vlastina 602/23, 323 00 Plzeň

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy